

LUF. 133

ACC. N:R M. 16868:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 133

Jag får beklaga att jag har svårt att tillfredsställande besvara de i Formeläret framställda frågorna angående de olika slags Tanderna och dess behandling. I mitt hem som barn minns jag inga extra ceremonier det var ju den naturliga saken i världen att barnen fick tandes när de var små och sedan föllde dem under Skolåldern. —

När tanderna började växa och Gummien skulle spricka både värkte och kliade det och det bästa då var att låta barnet bita i något föremål och för det mesta blev det på ett Finger och det gick bra några dagar ibland blev det en Palt sill eller en på Fläskväl (räpat eller grönsattat) Dessa första kallades Mjölktänder och de voro inte synnerligen starka de flesta smalt nog av vid bit i ett hårt äpple eller en Morot, eller ätminstone lossnade de och då var det fråga att dra ut dem vilket kunde vara rätt smärtsamt ibland de satt olika hårt.

För det mesta lades ett starkt band om tanden av segelgarn och så ett häftigt ryck och så var tanden ute, men det kunde

19/6-67

vara besvärligt och pålägsamt också ty somliga kindtänder
satt ganska hårt och då var det lättast när man lagt bandet
om tanden att klättra upp ett par steg på en steg eller
trappa o fästa bandet och hoppa ner och då kan man inte
tänka på att gjorda ^{det} ut utan kände sig lite stolt. —

Jag har hört talas om att folk tog vara på förste fälde
tanden och lindade in den i liten skinnpåse och bevarade
den i en kista bland linne o. d. tills ägaren av tanden
blev myndig eller gifte sig, men om det är sanning kan
jag ej garantera, — i mitt hem och i min familj har vi
kastat dem i Elden, (Det skulle vara farligt för hälsan
om fåglarne fick fatt den, liksom med Håret det skulle
också brännas) — Vi 22 års åldern kom de två
sista tänderna som kallades Visdomständer, men om
det var dessa som även kallades Brännvinständer kan
jag ej svara på. Jag kan tillägga att min sista Tand
som ersatte mjölk tanden växte olika de andra = blev
något längre än de andra och jag behagade själv att

ordna den saken jag filade av dem till samma längel som
de andra, men det gick galet med det, den var den färdigste
jag fällde och sedan gick den ena efter den andra tills
allesammans var borta. — men det går bra utan.
Det är ungefär allt jag har att säga om Tänderna.
Har aldrig hört talas om Tänder som smycken i våra
arter g. håller att modern skulle äta dem, fast det är
något troligt att sådant inträffat när de "Klokra",
Gubbarne och Gummanne var så i svängen, för jag
vet att ^{de} ordinerade stekta mäs mot Plag anfall. men
det har hänt till personer som jag känner.

Jämninge den 17/6 - 1967